

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsettelse af første Behandling af: a) Forslag til Lov om en fælleskommunal Udligningsfond, b) Forslag til Lov vedrørende personlig Skat til Kommunen, c) Forslag til Lov om midlertidig kommunal Skattelettelse, d) Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 181 af 20. Maj 1933 om offentlig Forsorg, e) Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 182 af 20. Maj 1933 om Folkeforsikring, f) Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 179 af 23. Juni 1932 om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m., saaledes som den er ændret ved Lov Nr. 184 af 20. Maj 1933.

Forhandlingerne genoptoges.

Indenrigsministeren (Dahlgaard): Jeg takker Ordførerne for Socialdemokratiet og Det radikale Venstre for Tilslutning til det foreliggende Lovforslag. Jeg maa sige, at jeg i øvrigt er en lille Smule i Vilderede med andre ærede Partiers Stilling til Lovforslaget. De kritiske Bemærkninger over for selve Lovforslagets Virkninger har jo været faa, ingen har bestridt, at Lovforslagets Bestemmelser og Virkningerne gaar i den rigtige Retning. Fra Venstres og fra konservativ Side er der rettet enkelte Anker mod Enkeltheder hist og her, og Venstres ærede Ordfører, det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen, mener, at visse Forslag, Partiet selv har stillet, er at foretrække, men det foreliggende Lovforslags Grundidé er i Virkeligheden under denne Forhandling ikke med et Ord anfægtet. Derfor tror jeg, at jeg kan fatte mig forholdsvis kort efter den lange Behandling.

Ordførerne for Venstre og Det konservative Folkeparti (Kristen Amby) har jo anket over, at dette Lovforslag først er fremsat den 14. Februar, skønt der allerede i Landbokommissionen i Efteraaret forelaa en Skitse vedrørende disse Forhold. Jeg synes imidlertid ikke, de ærede Ordførere har Anledning til megen Forundring i denne Henseende. I hvert Fald bedyrede de to ærede Partiers Ordførere rundt omkring paa Vælgermøder under Valgkampen, at der aldeles ikke forelaa Forslag vedrørende disse Forhold, men at det, der forelaa, i Virkeligheden kun var en Skitse. Hvis de ærede Ordførere har regnet med, at dette var rigtigt, er der jo ingen Grund til Forundring over, at det har maattet tage Tid med Udarbejdelsen af selve Lovforslaget. Jeg skal i øvrigt herom sige, at selve det foreliggende Lovforslag let kunde have foreligget adskilligt før, men

det høje Ting maa erindre, at der sammen med dette Lovforslag foreligger et andet Udligningsforslag, specielt vedrørende Hovedstadskommunerne, altsaa vedrørende Kommuner, som ogsaa indgaar i denne Landsudligning, der her er Tale om. Der er med andre Ord en vis indre Forbindelse mellem disse to Lovforslag, som i hvert Fald maatte føre til, at disse Lovforslag maatte ses i Sammenhæng, forinden Fremsettelse kunde ske, og hvad angaar Forslaget om Udligningen inden for Hovedstadskommunerne, har jeg ikke selv været Herre over Tiden for, hvornaar det kunde foreligge, idet hele dette Problem i Vinter har ligget til Behandling i det saakaldte Gentofteudvalg. Dette Udvalg afgav sin Betænkning den 25. Januar, derefter maatte Københavns og Frederiksberg Kommunalbestyrelser høres, og det sidste Svar, nemlig fra Frederiksberg Kommunalbestyrelse, modtog jeg den 11. Februar, og 3 Dage efter fremsatte jeg disse Lovforslag her i Tinget. Jeg tror saaledes ikke, man med Rette kan beklage sig over, at Ministeriet har brugt for lang Tid.

Ærede Medlemmer siger, at i hvert Fald vilde disse Lovforslag ikke kunne gennemføres i denne Vinter. Det kan jeg ikke give ærede Medlemmer Ret i. Hvis de ærede Partier har Arbejdsiver paa dette Omraade, skal jeg for min Del love, at det Udvalg, der bliver nedsat, skal blive bistaaet af Ministeriet i dets Arbejde saaledes, at der nok skal blive tilstrækkelig Tid til at opnaa et Resultat, idet jeg selvfølgelig gaar ud fra, at man ikke her, som det er hændt mig en enkelt Gang tidligere, begynder Forhandlingerne i Udvalget med at forlange de flest mulige overflødige Oplysninger. Det vil naturligvis ikke sige, at der ingen Oplysninger skal indhentes i denne Sag, jeg skal i enhver Henseende være behjælpelig dermed, men det gælder dette Forslag som en Række andre Forslag, at man ved Enkeltundersøgelser, Behandlingen af Typer, i Virkeligheden kan naa til det samme, som man naar til ved Indkaldelsen af overmaade omfattende og kostbare Oplysninger for samtlige Kommuner. Det forudsættes selvfølgelig ogsaa, at man ikke paa Forhaand vil affærdige Lovforslaget blot med en Bemærkning om, at man i Stedet for ønsker en Kommission, hvis Arbejde i hvert Fald vil tage Aar. Hvad angaar dette Krav om en Kommission, vil jeg sige, at Regeringen jo ofte er blevet kritiseret, navnlig i Venstrepartiets Blade, for at nedsætte Kommissioner saa paa det ene, saa paa det andet Om-